

JULI/AUGUSTUS 2016

VAREN

HET MEEST GELEZEN WATERSPORTMAGAZINE VAN BELGIË

Rio 2016

DOSSIER

OLYMPIA

Maandblad • Jaargang 49 • Afgiftekantoor Gent X
Aquamedia nv • www.varen.be

€ 4,90

INHOUD

- 2 Finn, Laser, Laser Radial, Finn Cup**
- 6 49er, 49erFX en Nacra 17, niet voor beginners!**
- 11 Officials**
- 14 470 en RS:X, voor mannen én vrouwen!**
- 17 Helemaal klaar voor Rio**

OLYMPISCHE SPELEN RIO 2016

Deel 1: Finn, Laser, Laser Radial, Finn Cup

Het wordt een prachtig jaar voor de zeilsport want de Olympische Spelen van Rio de Janeiro staan voor de deur en het zeilen is alweer aan het feest. Dat hebben we te danken aan Evi Van Acker en haar team. In deze laatste maanden voor de spelen willen we met dit dossier 'Olympia' een overzicht van het evenement geven. Te beginnen met de olympische klassen, dat zijn er maar liefst 10 en twee paralympische, daarna kijken we naar de organisatie en de officials, waar de Belgen alweer een paar prominente plaatsen claimen, om te eindigen met een overzicht in de wedstrijdbanen, de planning en de toekomst. In deze eerste bijdragen worden drie klassen voorgesteld. We maakten het ons makkelijk en gingen voor de klassen waarin ons land excelleert, vroeger en nu: de Laser, de Laser Radial en de Finn

tekst: LUC GEIRNAERT foto's: THOM TOUW, ISTOCK, FINN-SAILING.NL

De Finn, de klassieker

De Finn werd ontworpen voor de Spelen van Helsinki van 1952. De Zweedse kano-bouwer, Richard Sarby, tekende een boot waarmee hij zelf een bronzen medaille wist weg te kapen na de legendarische Paul Elvstrom. In Rio is de klasse al voor de 17de keer van de partij met op de lijst zeer illustere winnaars als Russell Coutts, Iain Percy, Ben Ainslie en Jochen Schumann. Ook de Belgen scoorden hier unieke olympische medailles. André Nelis legde de duimen voor Paul Elvström in 1956 en 1960 (zilver en brons) en dan was het wachten op Sebbe Godefroid met zijn schitterende carrière met onder meer een Europese- en wereldtitel maar vooral de zilveren medaille op de Spelen in Atlanta van 1996. Een andere topper, Filip Willems, nam deel aan de Spelen van Los Angeles in 1984. Zijn topresultaten zijn een achtste plaats op het EK en een tiende stek op het WK. Sindsdien hebben de Belgen geen potten meer gebroken in deze klasse hoewel de werking in ons land niet min is.

De Finn, een zeer fysieke boot

Een Finn zeiler moet willen afzien als de beesten, het is hangen, hangen, hangen en de prestaties van de zeilers zijn volgens sportfysioloog Jan Bourgois vergelijkbaar met die van toproeiers. De hartfrequentie tijdens de wedstrijden is rond de 80% van het maximum en doordat pompen toegelaten is boven de tien knopen is de inspanning enorm. Gezien het grote tuig is het dan ook niet onlogisch dat het hier gaat om grote atleten die meer dan 90 kilo wegen. De boot kende vooral op vlak van tuigage een reeks belangrijke aanpassingen, de houten mast werd vervangen door aluminium en is nu uit carbon vervaardigd, het zeildoek is ook hightech, meestal Kevlar. De rompvorm daarentegen is nauwelijks veranderd. Internationaal zien we een steeds jonger deelnemersveld maar ook bij de masters is de werking aan een sterke opmars bezig.

Finn Masters Torbole 2016

Getuige van de revival is het enorme aantal inschrijvingen voor het WK Finn Masters 2016 in het Italiaanse Torbole (Gardameer). Liefst 385 deelnemers hebben zich aangemeld in diverse categorieën waaronder ook een selecte Belgische delegatie. De geruchtenmolen meldt dat ook de zilveren medaille van Atlanta, Sebbe Godefroid, belangstelling zou hebben maar dat kregen we niet bevestigd. Het wordt daar een groot feest van 13 tot 20 mei. Voor 2017 is het aanbod, zo mogelijk nog aantrekkelijker met WK Masters in Barbados en leuk is dat de boten gratis getransporteerd worden, al ben je die dan natuurlijk wel een aantal maanden kwijt tijdens het zeilseizoen.

2 tegen 2 varen. De laatste beslist de wedstrijd.
Prijs voor 1e booteigenaar en prijs voor 1e niet booteigenaar.

Charterboten GRATIS ter beschikking

Zaterdag 18 juni : 10u training, bootgewenning
13u theorie over 2K-teamraces o.l.v. Joep Straus
14u specifieke 2K-teamrace-training o.l.v. Dirk Jan Kopershoek (oa. Europees Kampioen 2K-Teamraces)
Zondag 19 juni : vanaf 10u wedstrijd 2K-teamrace.
17u prijs uitreiking.

Voorinschrijving voor dit uniek weekend is noodzakelijk.
60 Euro en 100 Euro borg voor de charterboot
Het aantal deelnemers wordt beperkt. SCHRIFJ DUS TIJDIG IN !

Schitterende nationale werking

Enkele jaren geleden kwam de revival van de klasse plots op gang op de plas van zeilclub Harelbeke. Eerst bij enkele enthousiastelingen en al gauw was er een trainingsgroep van meer dan 10 zeilers die elkaar het vuur aan de schenen legden. Ondertussen is Wim Henderieckx de gangmaker van finn-sailing.be en de werking kent heel wat succes met regelmatige trainingssessies, organisatie van nationale wedstrijden en deelnames aan wedstrijden in het buitenland. De boomlange Wim, het prototype van een moderne Finn-zeiler, wist het Franse regelmatigheids criterium Finn Est te winnen in 2014 en via een knappe nieuwsbrief wordt de klasse steeds actiever.

Nieuw initiatieven in de kijker

Op 18 en 19 juni wordt op het Antwerpse Galgenweel de eerste editie van de 2K-Teamrace georganiseerd. Na een inleidende training en een theoretische uiteenzetting over de theorie van 2K-teamraces door specialist Joep Straus, staan een aantal oefenwedstrijden op het programma waarna de wedstrijden op zondag zullen gevaren worden. De organisatoren stellen een aantal boten ter beschikking maar het aantal deelnemers is beperkt. Het spreekt voor zich dat neofieten in het zeilen beter een ander evenement kiezen. Snel inschrijven voor deze bijzondere wedstrijdformule is de boodschap. Daarnaast wordt het OBK dit jaar op zee gevaren. Op 11 en 12 september is Oostende de place to be. Er worden meer dan 25 boten verwacht want ook voor de Nederlanders is dit een wedstrijd uit hun super7-circuit. Vergeet niet dat Pieter-Jan Postma zich de voorbije maand tot Europees kampioen wist te kronen en tot de topfavorieten in Rio de Janeiro hoort.

Laser Standaard en Laser Radial

De tweede single handed zeilboot voor mannen werd geïntroduceerd in 1996. De Laser Standaard was vreemd genoeg eerder de vervanger dan wel de opvolger van de Flying Dutchman die na negen olympiaden van het wedstrijdschema verdween. Het design van Bruce Kirby (1974) werd in 1996 de solo dinghy voor de lichtere mannen en vertegenwoordigt sindsdien één van de meest populaire olympische klassen. De eenvoud van het design en de democratische boot waren daarbij aantrekkelijke motieven. Bij de vrouwen was het wachten tot de Laser Radial in 2004 de prachtige Europe van Alois Roland (BEL) na 4 succesvolle olympiaden van het strijdtonnel verdreef.

Het Laser concept

De Laser werd ontworpen als een bootje dat je makkelijk op het dak van je wagen kon vervoeren, met deelbare mast en eenvoudig zeilplan. De eenvoud en uniformiteit van het design maakte van het concept een ideale eenheidsklasse. Door te variëren in het zeilplan en tuigage konden meerdere doelgroepen op dezelfde boot racen. Na de Laser Standaard met een zeilplan van 7 vierkante meter, kwam de Laser Radial met 5,7 vierkante meter zeil en later ook nog de Laser 4.7 als een aanloopklasse voor jongeren en lichtgewicht. Het design bleef 40 jaar lang nagenoeg ongewijzigd en blonk uit in zijn eenvoud. Op een bepaald moment voegde de XD Performance kit toch wat extra trimmogelijkheden toe want zeilers willen meegaan met de tijd.

Laser Radial - een succesverhaal

Toen de Laser Radial de Olympische status verwierf was dit voor vele zeilsters een donderslag bij heldere hemel. De hele frêle dames die elegant reilden en zeilden op de Europe moesten plots op de Laser Radial gaan varen en deze verandering was vrij radicaal. De Laser vereiste meer power en dus mochten de atletes ook wat groter en zwaarder zijn. Toch konden de Belgen al vrij snel scoren met Evi Van Acker die vanaf 2005 voor deze boot koos samen met coach Will Van Bladel. Het duo scoort al dertien jaar samen successen en wist er een heus verhaal binnen de Vlaamse Yachting Federatie aan te breien. De opvolging staat al klaar met Emma Plasschaert en Maité Carlier in het kielzog van Evi. Ook de jongens scoren fantastisch op de Laser Radial maar de doorstroom naar de top is niet evident.

Investeren in topzeilers

Ondertussen heeft de Laser Standaard andere boottypes als de Splash of de Europe verdreven als aanloopklasse en investeert vooral de Vlaamse Yachting Federatie in de diverse types, van de 4.7 voor de allerjongsten over de Laser Radial tot de Standaard. Met succes, al is de weg naar de top lang. Met jongeren zoals oa. William De Smet en Sam Van Dormael lijkt de toekomst verzekerd. De absolute topper in ons land zeilt voor de Waalse federatie en is weldra aan zijn tweede spelen toe. Wannas Van Laer zeilt al sinds 2007 en leunt steeds dichter bij de wereldtop aan, zijn beste ISAF-ranking in deze topklasse was een negende plaats (april 2015). Wannas is onze hoop voor Rio de Janeiro.

Successen in de Laser Standaard

De meest succesvolle landgenoot in de Laser Standaard klasse was Philippe Bergmans die deelnam aan de Olympische Spelen van Atlanta (1996), Sydney (2000) en Athene (2004). Het hoogtepunt uit zijn carrière was ongetwijfeld de Europese titel in 2004, meteen het laatste jaar van zijn sportieve carrière. Hij verklaarde destijds uitgekeken te zijn op de boot en zeilde in zijn latere carrière vooral op grote zeiljachten maar in 2015 scoorde hij amen met Sam Dezillie een derde plaats in de catamaran F18. Opvallend want ook die andere topper, Sebbe Godefroid, stapte later over op de snelle catamaran Tornado waarmee hij het samen met Carolijn Brouwer zowaar tot vicewereldkampioen schopte en deelnam aan de spelen in Beijing 2008.

Guanabara Bay - de zeilspot tijdens de spelen.

Nieuw zeilplan aangekondigd na de Spelen van Rio de Janeiro

Het originele zeilplan van Hans Fogh bleef 40 jaar lang ongewijzigd en wie thuis is in de zeilsport weet dat vooral op het vlak van zeilvoering zeer grote stappen voorwaarts werden gezet. De troef van de eenheidsklasse moest het steeds vaker afleggen tegen het ouderwetse ontwerp. De roep om een Standard Mk II zeil werd steeds luider, daarbij stonden vooral de duurzaamheid en de look van het zeil voorop. Het is een biradiaal zeil in een iets zwaarder dacron doek geworden met een venster dat vijf keer groter is. Ook aan de mastslurf werd gesleuteld. Op gebied van prestaties zou het niet veel verschil maken maar duurzamer en dus goedkoper is het zeker. Je wil niet weten hoeveel zeilen en ondermasten Laserzeilers aan de top verslijten. Het nieuwe design is van Mike Lennon, in een vorig leven designer bij Hyde Sails. De zeilen zijn al te verkrijgen maar mogen pas na de Spelen van Rio de Janeiro in wedstrijden gebruikt worden.

OLYMPISCHE SPELEN RIO 2016

Deel 2: 49er, 49erFX en Nac

Het wordt een prachtig jaar voor de zeilsport want de Olympische Spelen van Rio de Janeiro staan voor de deur en het zeilen is alweer aan het feest. Dat hebben we te danken aan Evi Van Acker en haar team. In deze laatste maanden voor de spelen willen we met dit dossier 'Olympia' een overzicht van het evenement geven. Te beginnen met de olympische klassen, dat zijn er maar liefst 10 en twee paralympische, daarna kijken we naar de organisatie en de officials, waar de Belgen alweer een paar prominente plaatsen claimen, om te eindigen met een overzicht in de wedstrijdbanen, de planning en de toekomst. In deze tweede bijdrage worden alweer drie klassen voorgesteld. Ze gunnen ons een blik op het zeilen van de toekomst, de skiffs voor jongens en meisjes en het unieke concept van mixed teams in de catamaranklasse, iets waarmee World Sailing (ISAF) de sportwereld verbaasde. Of dit een voorbeeld voor andere sporten kan zijn zal de toekomst moeten uitwijzen.

tekst: LUC GEIRNAERT

foto's: PEDRO MARTINEZ, ONEDITION, RED BULL

ra 17, niet voor beginners!

49ER

49er en 49er FX, spektakel verzekerd

Skiff Sailing, nieuw of toch niet?

Hoewel de nieuwe skiffklasse er behoorlijk modern uitziet moeten we toch teruggaan naar Sydney Harbour in 1892. Het lijkt onwerkelijk maar de bedenker Mark Foy wilde de zeilsport aantrekkelijker maken voor het publiek en dat is ook nu de bedoeling van World Sailing met de invoering van de Skiff 49er voor mannenteams in het jaar 2000 en de 49er FX voor de meisjes vanaf Rio de Janeiro 2016. De wedstrijden zijn al die jaren erg populair geweest down Under en daar zat steeds een flinke insteek van de ontwerpers in. Ze kwamen telkens met nieuwigheden waarmee de boten nog sneller en spectaculairder werden, 18-voets skiffs met 3 man in trapeze! Julian Bethwaite won de belangrijkste competitie in 1991 met een boot die alweer sneller bleek dan de concurrentie. Het ontwerp berustte voor 80% op de enorme tuigage en de rest op het concept van de romp. Hij kopieerde deze ideeën op zijn 49er uit 1995, die in 1999 de olympische nominatie kreeg, sinds 2000 verzorgt de boot het spektakel op de Spelen.

Wat is een 49er?

De 'forty-niner' is een tweemansboot die zijn naam te danken heeft aan zijn lengte namelijk 4,99 meter. De highperformance boot wordt uit het lichtste materiaal gebouwd en de laatste technische snufjes

gebruikt worden om deze boot te optimaliseren. Het wordt ook wel de F1 van de Olympische klassen genoemd en is vooral zeer spectaculair. De reden daarvoor is dat er op die relatief kleine boot maar liefst 60 m² aan zeilen staat. Dat zorgt er enerzijds voor dat de boot zeer krachtig is en gemakkelijk snelheid maakt op het water. Anderzijds zorgen de grote zeilen ervoor dat de boot enorm moeilijk te controleren is. Het is dus niet enkel belangrijk om je concurrenten de loef af te steken met betere tactische zetten in functie van de wind maar als team moet je meesters zijn in het beheersen van je boot. Eén worden met de boot vraagt honderden uren training op het water met daarnaast een intensief fysiek programma van kracht, cardio, stabiliteit en coördinatie. De stuurman zorgt voor de tactische kant van de zaken en stuurt de boot steeds met optimale snelheid de goede richting uit. De bemanning trimt op elk moment alle zeilen. Dat is de meest fysiek taak aan boord waarbij optimale fitheid en snelheid het verschil kunnen maken met de concurrentie. De bemanning verschaft voortdurend informatie over de concurrenten, de windpatronen, kompascoers en zet zo mee de tactiek uit. Ook aan land vraagt deze boot erg veel tijd want als team moet je de mast, de tuigage en de boot optimaal trimmen. Dat vraagt veel geduld en energie maar het maakt wel een belangrijk onderdeel van winnen of verliezen uit. Deze afstellingen worden bijgesteld volgens de windsterkte en golven en onder

de teams heerst daarover de volledige geheimhouding. Belangrijk is wel dat de boten in eenheidsklasse varen en daar wordt streng op toegezien.

Road to Rio?

Aan de Olympische spelen mogen er slechts 19 landen deelnemen in 49er met daarbij het gastland. De plaatsen zijn dus duur zeker als je weet dat er dan nog eens quota per continent worden opgelegd. De kwalificaties halen is dus aartsmoeilijk. Voor London 2012 viel het Belgische team Yannick Lefebvre en Matthieu Janssens net naast de kwalificatie en dat was toen erg jammer. Voor deze campagne gooide Yannick Lefebvre het over een nieuwe boeg met een andere crew toen de resultaten op het WK 2014 tegenvielen. Samen trainen, samenleven, samen presteren vergt zoveel meer dan een beetje zeilen en dat meer dan 250 dagen per jaar.

Voor de nieuwe campagne kwam Tom Pelsmaekers aan boord en na een heel moeilijke start met een aantal blessures bloeide het duo open. De federatie is blijven geloven in het project en om de progressie te verbeteren werd een tweede 49er team gevormd. De gebroeders Max en Levi Slap maken een zeer snelle vooruitgang maar de weg is nog lang. Op het jongste WK in Clearwater scoorde Lefebvre/Pelsmaekers een mooi resultaat waarmee ze België wisten te kwalificeren, ook op de World Cup in Miami werd schitterend gezeild. België zal zo voor de eerste keer vertegenwoordigd zijn in de 49er klasse op de Olympische Spelen. Nu is er nog een interne selectie. Deze zal bekengemaakt worden begin juni na de wedstrijden in Hyères en Medemblik, daarna staan de wedstrijden in Weymouth en Kiel op het programma waarna beide teams sowieso nog gaan trainen in Rio de Janeiro. Met twee teams uit hetzelfde land kan je zoveel meer progressie maken, je maakt elkaar alleen maar sneller.

Varen belde met Yannick Lefebvre

Varen: We lazen op het 49er forum dat 49er veteraan Yannick Lefebvre zijn land wist te kwalificeren voor Rio de Janeiro. Ben je met 30 jaar al een veteraan?

Yannick: Niet echt. Met 30 jaar zit ik ergens middenin de vloot, mijn crew Tom Pelsmaekers is met zijn 23 jaar inderdaad jonger maar als je de leeftijd van de toppers ziet dan kan ik nog een paar spelen mee!

Varen: Hoe fysiek is de 49er?

Yannick: Dit is echt wel de Formule 1 van het zeilen, als een circusdanser huppel je

“Deze klassen moeten het zeilen aantrekkelijker maken met hun kleurige spi's. Elk land zijn kleur.”

Links Yannick Lefebvre en rechts Tom Pelsmaekers.

over de boot, binnen, buiten, in trapeze, hollen naar de andere kant en de balans en snelheid de hele tijd optimaliseren. Tijdens de trainingen meten we regelmatig de hartfrequentie en bij de crew gaat dat regelmatig tot 200, gelukkig duurt een manche maar een half uurtje maar je mag de aandacht geen seconde laten verslapen, we zitten niet gewoon op de boot, we balanceren erop en dus hebben we aan wal vaak trainingen op de 'slackline' (als koorddansers). Alleen als je top bent kan je deze boot meester.

Varen: Wie doet wat aan boord?

Yannick: Bij ons doet de stuurman de tactiek maar Tom fungeert als radar die permanent informatie verstrekt, hij heeft de handen meer dan vol met de zeiltrim en op dit soort boten is gewichtstrim een natuurlijke maar intensieve bezigheid.

Varen: De boten zijn eenheidsklasse maar evolueren toch.

Yannick: Na de spelen in 2008 kreeg de boot een iets langere carbon mast en het grootzeil kreeg een square top mee en roer en zwaard kregen een nieuw profiel. De boot zal na de spelen in Rio de Janeiro een nieuw zeilplan en foils krijgen om de boot nog spectaculairder te maken. Hier speelt 'the foiling' die de zeilsport aan het veroveren is.

Varen: Welk team zorgt voor de begeleiding?

Yannick: De Vlaamse Yachting Federatie heeft topcoach Wil Van Bladel in dienst die ons begeleid, voor de specifieke trainingen is er Tomasz Stanczyk (POL) en voor het conditionele is er Energy Lab met inspanningsfysioloog Ward vande Capelle.

Daarnaast het hele VYF-team en er is natuurlijk de familie die ook heel gebeten zeilers zijn en het project zoveel mogelijk ondersteunen.

Varen: Wie gaat naar de Spelen?

Yannick: Dat zien we wel na de selecties, de jonkies Slap zijn soms verbazend snel maar op de baan tel je de foutjes op en bij 49er zijn de kansen legio. Bij een gijp, in de drukte aan een merkteken, een windshift missen, het is zo snel gebeurd. Het beste team zal gaan.

Nieuwe boot op de Spelen - de 49er FX

In Rio zullen de meisjes voor het eerst deelnemen op een skiff. De FX is een minder krachtige 49er, dezelfde boot met een kleiner tuig zodat de lichtere damesteams de boot meester kunnen blijven, het streefgewicht is 120 kilo. Ook op deze boot moeten de zeilsters een mix van fysieke kwaliteiten moeten koppelen aan gevoel voor evenwicht, een flinke portie durf en zeiltechniek. Voorlopig zijn er nog geen Belgen actief op dit platform, de 29er lijkt een geschikte aanloopklasse. De Nederlandse dames presteren uitstekend en horen tot de favorieten in Rio de Janeiro, vreemd genoeg hebben de Nederlanders geen werking in 49er bij de mannen.

Fiche 49er

Lengte:	4,99 m
Breedte wings in/out:	1,69 m / 2,90 m
Gewicht:	94 kg
Zeiloppervlak upwind:	21,2 m ²
Zeiloppervlak Gennaker:	38 m ²
Design:	Julia Bethwaite (AUS)

NACRA 17

Nacra 17 - Gemengde ploegen op de catamaran

Het was een donderslag bij heldere hemel toen het catamaranzeilen van de Olympische Spelen verdween na 2008. Waren de supersnelle boten niet de blikvangers en snelheidskoningen van het zeilen? Het ontwerp van Rodney March uit 1967 had 9 spelen lang voor spektakel gezorgd maar de zeilfederatie stelde de boot terecht in vraag. Het design was gedateerd, de boot erg groot en het budget swingde de pan uit. Bovendien is de catamaransport dermate geëvolueerd dat het tijd was voor een nieuw ontwerp. De ISAF, nu World Sailing, nam een erg moedige beslissing toen ze het lastenboek voor de nieuwe boot opstelde. Het moest gaan om gemengde bemanningen, vrouw en man, en de boot moest kunnen aansluiten bij de nieuwe trends. Natuurlijk wil men geen ontwerp dat telkens wijzigt om de werking van de klasse te optimaliseren. De designers Gino Morelli en Pete Melvin uit California USA ontwierpen de nieuwe Nacra 17 die het de olympische nominatie binnen haalde. In Rio de Janeiro staan de mixed duo's voor het eerst aan de start.

Het concept

De zeilwereld is in de ban van foiling boten en daar sluit de nieuwe Nacra 17 met zijn C-foils gedeeltelijk bij aan. De boot vliegt niet echt maar de lift is er maar de boot is nog niet echt stabiel. Nu al is bekend dat de boot voor de volgende spelen Z- en L-foils zal dragen waardoor de boten volledig foilend over het water zullen vliegen. Een ware revolutie en een echt kijkspektakel. Het trimmen van de boten is zo moeilijk dat je af en toe een boot steigerend de lucht ziet in gaan, het is dat ook niet vreemd zeilers met helmen te zien. Op de ruime-windse koersen moeten beide bemanningsleden in trapeze staan en dan is de boot opmerkelijk sneller dan een klassieke catamaran. De boot is ondertussen standaard uitgerust met een carbonmast en de eerste kinderziekten zijn verdwenen. De ontwerpers mogen dan Amerikaans zijn, Nacra is sedert 2007 overgenomen door een Nederlandse groep rond Gunnar Larsen en Peter Vinck (ook Performance Sails). Nacra is één van de meest innovatieve spelers in de wereld van het catamaranzeilen en een voortrekker in het foiling verhaal.

De gemengde teams, een hele uitdaging!

Het vormen van teams is alvast een extra uitdaging voor de federaties. In eigen land hadden we een uniek gemengd verhaal met Carolijn Brouwer en Sebbe Godefroid. Tijdens de Spelen van Beijing in 2008

verschenen ze als enige mixed duo aan de start in de Tornado klasse. In het jaar voor-

Red Bull Foiling Generation

Wil je zelf vliegen over het water met een catamaran? Dan kan het misschien wel. Van 19 tot 21 augustus komt de Belgische stop van de Red Bull Foiling Generation naar Knokke-Heist. Tijdens het evenement met de foiling Flying Phantom komen vier boten tegen elkaar uit en gaan de eerste twee telkens door naar de volgende ronde. Hans Peter Steinacher en Ramon Hagara, the founding fathers en tweevoudig olympisch kampioenen Tornado zullen aanwezig zijn. Het winnende team mag België gaan vertegenwoordigen op de World Final in Newport (USA). Kandidatuur indienen? Kijk snel op www.redbull.com en volg de link Red Bull Foiling Generation. Weet wel dat dit niets voor beginners is, ze boten razen met snelheden tot 35 knopen (65 km/h) over het water. Maar beschik je over wat zeilervaring en een flinke dosis durf dan kan je het opleidingstraject bij RBSC in overweging nemen.

dien waren ze zelfs vicewereldkampioen geworden maar dat was bij hoge graad van uitzondering. Nu wordt de keuzemogelijkheid geschrapt, een meisje en een jongen zullen het zijn. De taakverdeling is vrij en dat zie je nu al aan de wereldtop gebeuren, soms stuurt de vrouw en soms de man. In de eerste jaren waren de Nederlandse zeilers aan de top (wellicht door de goede link met Nacra in Scheveningen) maar ondertussen zijn de Franse, Australische, Britse en Italiaanse zeilers die de ranking aanvoeren. Opvallend is ook de zesde deelname aan de spelen van de Argentijn Santiago Lange, wat toch laat vermoeden dat dit niet de meest fysieke boot op de spelen is. Technisch is hij des te meer en er is heel wat moet nodig om met deze snelle boten af te gaan kruisen.

Belgen missen de kwalificatie

Ons land telt tal van uitstekende catamaran-zeilers en het is dus dubbel jammer dat we

het land niet konden kwalificeren. Velen voelden zich geroepen maar de verschillende combinaties die getest werden liepen ergens fout tot Morgan Good en Dominique Ampe het samen probeerden. Na een stroeve start gingen ze aan de slag met Sebbe Godefroid en werd een snelle evolutie doorgemaakt. De selectie kwam in zicht maar toegegeven, het was nog te vroeg voor dit team en dat is jammer. Binnen de RBSC, de meest competitieve catamaranclub van het land broeit het echter, een hele hoop jonge atleten zijn aan het dromen. De wedstrijdwerking is er uitstekend georganiseerd met een vijftigtal kandidaten. Ze beginnen in de Dragoonklasse (10 - 12 jaar) om via de C3 (13-16 jaar) door te stoten naar de F16. Gangmaker Patrick Demesmaker en zijn team zullen er alles aan doen om een ploeg te selecteren voor Tokio, een wereldkampioen F16 hadden ze ondertussen al in de vereniging. ■

Nacra 17

Design:	M&M Morelli and Melvin/Nacra
Lengte:	5,25 m
Breedte:	2,59 m
Zeiloppervlakte upwind:	18.45 m ²
Zeiloppervlakte spi:	18,5 m ²
Gewicht crew:	120 - 140 kg (optimaal)
Gewicht boot:	142 kg

Youth Olympics 2018 met Nacra 15

De derde editie van de jeugd olympische spelen zullen in Argentinië doorgaan. Het evenement voor sporters van 15 tot 18 jaar heeft onder andere voor de foilende Nacra 15 gekozen, een voorproefje op wat we in Tokio 2020 zullen krijgen. Slechts 14 teams zullen hieraan kunnen deelnemen maar die ambitie willen we hebben. Daarnaast is er windsurfen op Bic Techno 293 en een kiteboarding evenement.

OLYMPISCHE SPELEN RIO 2016

Deel 3: Officials

Met Bruno De Wannemaeker en Jurgen Cluytmans heeft België in het zeilen/windsurfen straks twee officials op de Olympische Spelen in Rio. Als respectievelijk racemanager en measurer krijgen ze een niet onbelangrijke taak te vervullen. "Elke beslissing die je neemt, moet CAS-proof zijn."

Op de Olympische Spelen in Rio zullen bij de *race officers*, 'measurers' en juryleden van dienst twee Belgen zitten: Bruno De Wannemaeker als *race officer* en Jurgen Cluytmans als *measurer*.

De Wannemaeker is de manager van de Topsporthal Vlaanderen in Gent, terwijl Cluytmans als Study Engineer Piping & Mechanical werkt bij Fluxys Belgium nv. Hun rol als official vervullen ze op de Spelen voor de eer en de passie. "In principe is het freelance, maar je krijgt een *per diem* van 100 dollar", zegt De Wannemaeker. "Je reis en je hotel met ontbijt worden betaald en je krijgt een officieel uniform, maar je vervoer naar de luchthaven, je parking en je avondeten moet je van je dagvergoeding betalen. Dus het is eigenlijk een benevole job. Omdat het onbezoldigd is, krijg ik ook twintig dagen extra verlof van de overheid."

Cluytmans moet er zijn vakantie aan opofferen en rekenen op de goodwill van zijn werkgever. Beiden beschikken over een ruime ervaring in de zeilwereld, maar voor Cluytmans

worden het wel de eerste Olympische Spelen, terwijl De Wannemaeker er al twee achter de rug heeft.

Bruno De Wannemaeker: "Op de Spelen in China waren we nog met 25 *race officers* vermits de Chinezen geen ervaring hadden met het leggen van boeien bijvoorbeeld. Een maand voor de Spelen vroegen ze mij of ik naast *race officer* ook nog *measurer* kon zijn, want die van het windsurfen mocht niet gaan van zijn vrouw. Dus heb ik daar twee jobs vervuld. Daarna deed ik ook de Spelen in Londen en tussendoor de Youth Olympic Games."

Jurgen Cluytmans: "In 2011 kreeg ik in augustus telefoon omdat er twee door hun job aan de universiteit niet konden vertrekken naar het WK van de ISAF (International Sailing Federation, nvdr.) in Australië. Ik kon dat gelukkig geregeld krijgen met mijn werkgever en als je dan op zo'n evenement geen stommitenitien begaat, hebben ze je gezien en vragen ze je nog. Zoals nu."

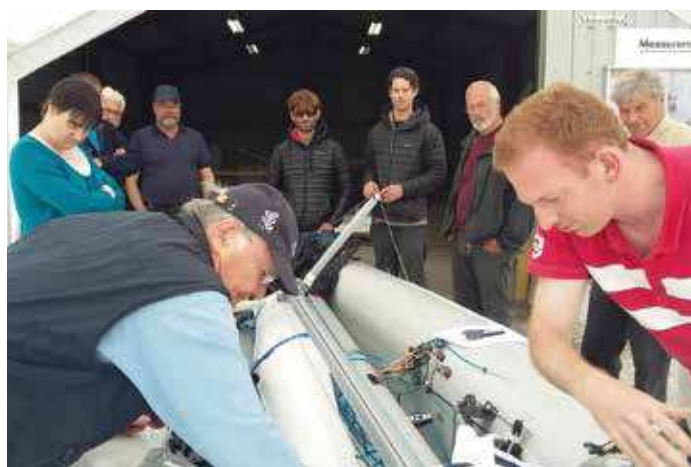
De Wannemaeker: "Je taalvaardigheid speelt ook een rol. Vlamingen en de Zwitsers zijn degenen die daarin het meeste geluk hebben. Dat helpt wel – mij in elk geval.

Voor ik naar de Spelen in Peking ging, heb ik gevraagd of ze wilden dat ik Chinees leerde omdat ik gemakkelijk talen leer. Maar dat wilden ze niet, want Engels is de officiële voertaal. Ik spreek nu zeven talen, een achtste had er anders ook nog bij gekund. Ik spreek de taal niet tot in detail, maar ik kan zeggen: naar links, naar rechts, een beetje dicht, een beetje verder, ... Ik ben voor de Spelen vier keer in China geweest om die locals op te leiden, want China is een land zonder zeilcultuur. In 2005 had bij wijze van spreken geen enkele Chinees een zeilboot. De enigen die een zeilboot bezaten, waren de leden van de olympische ploeg die niet goed genoeg waren om bij wijze van spreken in de volleybalploeg of de badmintonploeg te zitten. Twee jaar geleden lag toch een vierde van die prachtige haven vol, maar de rest was leeg..."

Varen: Dat zal op de Spelen in Rio anders zijn?

De Wannemaeker: 'Rio heeft zeker een geschiedenis van wedstrijdzeilen.'

Cluytmans: 'De Star-klasse is daar groot, net als de Snipe.'

'Op de Spelen krijg je een uur per boot, terwijl je op een EK of WK met moeite tien minuten hebt om een boot te controleren' (Jurgen Cluytmans)

'We zijn de enige federatie ter wereld die er een medaille bij heeft gekregen op de Youth Olympic Games, omdat ze er potentieel in zien' (Bruno De Wannemaeker)

Varen: Waarin bestaat jullie taak precies?

De Wannemaeker: 'Als race officer krijgen wij van de organisatie te horen dat bijvoorbeeld de mannen om twee uur starten en de vrouwen om drie uur. En dan moeten wij zorgen dat ze op de seconde juist kunnen starten. Ik heb mij geen kandidaat gesteld voor het inspection team omdat ik wist dat Jürgen eraan kwam en het tijd is voor de jeugd. Wij zijn daar overigens niet als Belg, maar als ITO, International Technical Officer. Er zijn eigen reglementen die zeggen dat we contact moeten maken met de deelnemers en door het botenpark moeten wandelen, om te horen wat er leeft. Wij moeten ons niet in een ivoren toren opsluiten. Màar: je moet altijd met twee zijn, nooit met twee van hetzelfde land, je moet bovendien altijd in het Engels praten, ook al ontmoet je mensen van je eigen land, én je mag nooit langer dan vijf minuten praten. Dat zijn een hoop regeltjes die in de gaten gehouden worden. Er is al eens een Spanjaard buiten gevlogen omdat hij in het Spaans bezig was tegen een andere Spanjaard. Het gaat niet zozeer om het bevoordelen van, maar om de perceptie dat je iemand zou kunnen bevoordelen. Het komt er eigenlijk bijna op neer dat ik dus niet met Evi Van Acker zal praten, maar met al de rest wel.'

Cluytmans: 'Ik ga in de eerste plaats naar Rio als measurer voor de 470-klasse. Bijkomend – maar dat past meer in een leerproces op langere termijn – hebben ze mij de functie van vice-chair van het inspectiecomité toegewezen. Tijdens het evenement moet ik daar weinig bijkomend voor doen, het werk speelt zich vooral af in de voorbereiding en de communicatie. Van alle boten op de Spelen zijn het enkel de 470 en Finn die nog een volledig meetprogramma kennen. Voorafgaand aan de Spelen wordt er beslist wat de organisatie zelf ter beschikking stelt. En daar wordt ook nog eens in gevarieerd, want het pakket dat de zeiler zelf mag meebrengen of wijzigen, wordt beslist in samenspraak met de betrokken klassen. In het windsurfen bijvoorbeeld ...'

De Wannemaeker: '... mag je je eigen mast,

vin en giek meepakken. In de Laser en Laser Radiaal mag je je eigen hiking strap en touw meebengen.'

Cluytmans: 'Wij krijgen vooraf enkele dagen om alles na te kijken. Op de Spelen krijg je een uur per boot, terwijl je op een EK of WK met moeite tien minuten hebt om een boot te controleren omdat het aantal veel groter is.'

Varen: Wat wordt het moeilijkste?

De Wannemaeker: 'Ik denk de stress en de druk. Maak je op de Olympische Spelen een fout, dan gaan ze daar meteen mee naar het CAS (Court of Arbitration for Sport, nvdr.) in Lausanne. Een land dat een medaille mist door een fout van jou, laat daar niet bij. Elke beslissing die je neemt, moet CAS-proof zijn, zoals wij dat noemen. In een gewone wedstrijd wordt een fout gemakkelijker met de mantel der liefde bedekt.'

Varen: Wat kan het gevolg zijn van een meting die niet in orde is?

Cluytmans: 'Eerst en vooral wordt er op dat niveau drie keer gecheckt of het wel een overtreding is en in welke categorie ze valt. Er zijn er die niet meer dan een waarschuwing opleveren. Maar als het erger is, begint de mallemlen te draaien, dan wordt er door ons geprotesteerd op basis van de vastgestelde feiten en komt het voor een jury.'

De Wannemaeker: 'In China heeft een Nederlandse controleur in een boot gewichten gevonden op een plaats waar je het niet zou verwachten. Hij heeft er foto's van genomen en protest ingediend. Maar die

Chinezen wisten van niks. Hun boot stond al drie weken onbewaakt in het botenpark, volgens hen moest iemand anders dat gedaan hebben. Dus het protest is verworpen. In feite hadden we de Chinese CSI moeten laten komen om vingerafdrukken te nemen en daarna het hele Chinese team daarop te screenen. Zo ver kan het gaan op olympisch niveau.'

Varen: Welke straffen staan er op overtredingen?

Cluytmans: 'Dat hangt af van de classificatie van de overtreding. Het kan gaan van puntenverlies tot diskwalificatie.'

De Wannemaeker: 'Als het echt een overtreding is, valt de race die er het dichtst bij ligt weg. Ik heb het meegemaakt met een windsurfer. Ze mogen de plank die ze krijgen niet schuren. Toen ik 's morgens langskwam op het bootpark zag ik van een van de planken iets melkachtig druipen. Ik voelde aan de onderkant en mijn hand was wit. Dus ik heb er een foto van genomen en de hoofdinspecteur erbij geroepen. Die deelnemer heeft een andere plank gekregen en is één wedstrijd verloren. Het blijft een technische sport waarin iedereen met hetzelfde speel-

goed zou moeten spelen. Maar de zeilen bijvoorbeeld zijn nooit allemaal identiek hetzelfde. Als je pech hebt en je krijgt een 'strontzeil', dan kan dat je wedstrijd breken. Hetzelfde geldt voor een slechte vin. Nu hebben de surfers gelobbyt, waardoor ze in Rio hun eigen vin, mast en giek mogen meebrengen. Marina Alabau, een Spaanse zeilster, had veertig masten opgedeeld in onderstukken en bovenstukken en haar vader stak die in alle mogelijke combinaties in elkaar om ze soepeler of stijver te maken. Zij wist bij welke wind ze welke combinatie moest gebruiken. Maar daar zal strenger op toegezien worden, want boven- en onderstuk moeten hetzelfde nummer hebben. Voor de Spelen zullen alle zwaarden ook extra nagemeten worden.

Varen: De vele regels en mogelijke protesten maken het zeilen geen evidente kijksport voor het grote publiek: hoe kan dat verbeterd worden?

De Wannemaeker: 'Ik ben dat gevecht al vijftien jaar aan het voeren. Er zijn wat kleine veranderingen, maar de grote zeilnaties en de klassieke zeilers houden vernieuwing tegen. In het kite- en windsurfen, waarin ik mijn roots heb, staan we veel verder. Wie het eerst over de finish komt, wint. Terwijl je in het zeilen van tien races de slechtste mag aftrekken. Je kan dus in de laatste race als

eerste eindigen en toch nog verliezen.'

Cluytmans: 'Je hebt altijd twee tendensen: mensen die willen moderniseren en mensen die elke verandering als een vloek zien. Als die laatste de overmacht hebben, dan is het nog maar de vraag hoelang je mee kan gaan. Perceptie speelt daarin ook een rol: uiteindelijk is het de klasse die zich het best profileert die het haalt.'

Varen: Welke evolutie zien jullie voor de zeilsport op de Olympische Spelen?

De Wannemaeker: 'Het IOC heeft aan alle federaties meegedeeld dat de gemiddelde leeftijd van de kijkers die de Spelen op tv volgen om de vier jaar zeven jaar ouder wordt. Dus dat wil zeggen dat de gemiddelde leeftijd telkens drie jaar stijgt en dat de jeugd afvalt. Als de jeugd wegvalt, wie zal er dan nog willen sponsoren? Dus het IOC heeft opdracht gegeven aan elke federatie om de leeftijd van de kijkers te doen zakken. Dat doe je uiteraard niet door met een witte boot en een wit zeil aan de horizon iets uit te richten dat de mensen niet begrijpen. Dat is een verwijt dat het IOC onder andere aan het zeilen maakt. Het IOC heeft bijvoorbeeld ook op het beachvolleybal, de half pipe in het snowboarden en de boardercross in het skiën aangedrongen. Elke federatie wordt verplicht om sexyer te worden.'

Varen: Dus kitesurfen zit eraan te komen.

De Wannemaeker: 'Ik zit in de working party voor de Youth Olympic Games van 2018. De windsurfers, een gemengde tweemansboot én kitesurfen, dat zouden de vier medailles worden. Maar het IOC ging niet akkoord met één kitesurfer. Ze willen er twee! We zijn de enige federatie ter wereld die er een medaille bij heeft gekregen op de Youth Olympic Games, omdat ze er potentieel in zien. Ze willen iets spectaculairs. Voor de Spelen van 2020 hoopten we op twee medailles voor het kitesurfen. Wat we horen, is dat we geen extra medailles krijgen, maar dat het kitesurfen er wel bij moet zitten. Dus dat betekent dat er een of twee van de tien olympische klassen zullen moeten verdwijnen. Dat wordt een gevecht.'

Varen: Wanneer zullen de Spelen voor jullie persoonlijk geslaagd zijn?

De Wannemaeker: 'Als ze ons over vier jaar weer vragen (grijnst).'

Cluytmans: 'Nog even wachten dus (lacht).'

Wat doen de officials op de spelen?

Racemanagement

Bestaat uit de een aantal Principals Race Officers (PRO's) die samen met een team boeienleggers zorgen voor de wedstrijd baan, de communicatie op het water, de startprocedures, kortom de organisatie op het water. Het zijn ook zij die de regels voor de wedstrijd opmaken en uitvoeren. Race Manager kan je worden na een opleiding die door de federaties worden georganiseerd, je begint op clubniveau als DRO (deputy) om het dan via NRO (national) tot IRO (international) te brengen. De taken zijn divers en het is erg boeiend om mooie wedstrijd banen uit te leggen. Interesse? Dan kan je een opleiding volgen bij het KBYV. Bruno De Wannemaeker zal deze rol invullen in Rio.

Measurers kijken de uitrusting na

Een tweede erg belangrijke team zijn de 'meters' of 'measurers'. Zij kijken het materiaal van de zeilers en surfers na. Er wordt in eenheidsklassen gevaren dus moet alle materiaal compleet uniform zijn en dat is niet eenvoudig. Zeilers en surfers zijn handig in het optimaliseren van hun uitrusting maar dat moet binnen de perken blijven zodat er geen voordeel door ontstaat. Daarom wordt elke boot zeer uitgebreid gecontroleerd voor én tijdens de wedstrijd. Afwijkingen worden niet getolereerd en altijd bestraft. Voor sommige klassen geldt nog een echte meting omdat de boten binnen een 'box-rule' moeten passen en er dus afwijkingen in het materiaal kunnen. Zo mogen de windsurfers nu zelen met eigen gieken, masten en vinnen. De keuze voor de eenheidsklassen moet de sport betaalbaar houden, het zou anders een grote materiaalslag gaan worden. Jurgen Cluytmans is de tweede in commando van dit team op de spelen en in oorsprong is hij de meter van de 470-klasse.

International Jury

Zijn de scheidsrechters van het evenement. Ze passen de internationale regels van het ISAF toe op de specifieke Notice of Race en de Sailing Instructions van de Spelen. Ze zorgen voor de arbitrage, ze kunnen bestraffen op het water maar hun belangrijkste rol is het behandelen van protesten van deelnemers onderling of van de deelnemers tegen het wedstrijdcomité. Het protesteren is een belangrijk deel van het spel dat goed gespeeld moet worden. Jongeren leren er al op jonge leeftijd mee omgaan en de jury is onmisbaar voor een goede wedstrijd. Vanaf clubwedstrijden heb je ze nodig. Er zijn binnen het KBYV-opleidingen voor national judge en international judge. Wil ook jij de regels beter leren kennen en wedstrijden ondersteunen dan is dit een fijne opleiding en hobby.

OLYMPISCHE SPELEN RIO 2016

Deel 3: 470 en RS:X, voor mannen én vrouwen!

Het wordt een prachtig jaar voor de zeilsport want de Olympische Spelen van Rio de Janeiro staan voor de deur en het zeilen is alweer aan het feest. Dat hebben we te danken aan Evi Van Acker en haar team. In deze laatste maanden voor de spelen willen we met dit dossier 'Olympia' een overzicht van het evenement geven. Te beginnen met de olympische klassen en dat zijn er maar liefst 10. In deze derde bijdrage worden twee klassen maar evengoed vier medailles voorgesteld. Beiden worden immers gevaren door jongens en meisjes.

Met de 470 gaat het om een klassieker die al sinds 1976 op de agenda staat en vanaf 1988 als support geldt voor mannen én vrouwen. De introductie bij de vrouwen was toen een ware revolutie. Met de windsurfboard RS:X komen we in woeliger water want het windsurfen dat in 1984 geïntroduceerd werd leek in 2012 zijn zwanenzang gezongen te hebben. Beide klassen staan onder grote druk omdat men het zeilen wil moderniseren en aantrekkelijker maken met boten die een jonger kijkerspubliek kunnen lokken. Op dit moment verdienen beide klassen echter nog steeds hun plaats op de spelen, spektakel gegarandeerd.

tekst: LUC GEIRNAERT *foto's:* PEDROMARTINEZ/SAILINGENERGY - MATIAS CAPIZZANO - BARBARA SANCHEZ/SAILING ENERGY - JESUS RENEDO /OMAN SAIL

470 voor mannen en vrouwen, een zeer sterke klassieker

In het huidige wedstrijdprogramma staat de 470 gecategoriseerd als de low-performance two persons dinghy. Naast de 49er mag de boot een low performance profiel hebben toch is de boot van de hand van de Fransman André Cornu uit 1963 nog steeds een bijzonder uitdagende boot. Echte zeilers zullen al hun kwaliteiten nodig hebben om topprestaties neer te zetten: fysieke conditie, lenigheid, kracht, tactisch doorzicht, mentaal doorzettingsvermogen en uithouding. Teamwork is elementair voor goede prestaties. De grote troef van de klasse is dat ze wijdverspreid is, in meer dan 50 landen vind je immers een goede werking. De boot is een klassieker met symmetrische spinnaker die een goed vervolg biedt op opleidingsboten als de 420. Toch is de druk van andere klassen niet gering en dan gaat het ook vaak om perfecte looks, bling bling en wat meer snelheid, spektakel en dramatiek.

Technische fiche 470

Bemanning:	2
Crew gewicht:	110 - 145 kilo
Design:	André Cornu (FRA 1963)
Trapeze:	alleen voor de bemanning
Lengte:	4,7 meter
Breedte:	1,7 meter
Gewicht:	120 kilo
Info:	www.470.org Facebook 470olympicsailing

Enheidsklasse die zich onderwerpt aan meting met toleranties op bepaalde parameters.

Zeilen, een vrouwvriendelijke sport op de Olympische Spelen?

Tot 1988 werden wedstrijden op de spelen door mannen of in de open klasse gevaren. Dit betekende in dat vrouwen weinig of geen kansen kregen. Het duurde tot de Spelen van 1988 toen net de 470 klasse zorgde voor de eerste wedstrijden met alleen vrouwen aan de start. In 1984 werd windsurfen voor vrouwen als demonstratiesport geïntroduceerd, wellicht in een Itsy Bitsy Teenie Weenie Yellow Polkadot Bikini, neen erg vrouwvriendelijk ging het er lang niet aan toe. Pas in 1992 kwamen daar andere klassen als windsurfen en Europe bij. Nu streeft men naar 'gender equality' maar door de introductie van de gemengde Nacra 17 helt de balans weer over naar de mannen.

Belgen in de 470

Voor deze spelen is het nog koffiedik kijken. Het Belgische team van Corentin Demanet en Quinten Lauwers maakte een erg snelle evolutie door en kreeg in de Trofeo Princesa Sophia in Palma een allerlaatste kans om zich te kwalificeren. Ukraine was het team waarmee ze in de balans lagen en die zeilden de wedstrijd van hun leven. Het werd dus geen succes ware het niet dat er mogelijkheden zijn omdat sommige landen nog kunnen afzeggen. Voor de jonge Belgen is het dus afwachten tot half juni voor het finale verdict voor deze spelen. De meest succesvolle Belgen in 470 waren tot dusver Dirk en Johan Bellemans die deelnamen aan de Olympische Spelen van Barcelona in 1992, ze eindigden op de achtste plaats. In 1976, tijdens de spelen van Montreal, hadden de Carl en Peter Winters

al een negentiende plaats behaald. Het waren andere tijden waarin veel minder middelen voor de begeleiding en training ter beschikking waren.

Toekomst voor de 470?

Het lijkt evident dat de 470 op termijn onder druk zal komen te staan. Als het op één na oudste design lijkt de boot minder aantrekkelijk. Toch zijn de grote wereldwijde spreiding en het haalbare budget onmiskenbare voordelen. Denk maar aan de eerder elitaire Star, Tornado en Yngling waar slechts een handvol zeilers mee zeilden. Een goede klassewerking vormt topzeilers. De meest recente held uit de 470 is de Nieuw-Zeelandse Peter Burling die nu in het America's Cup team van Emirates New Zealand schittert. Bij de dames maar ook bij de heren scoren onze noorderburen steevast hoog. De 470 is nog steeds een fantastische boot die het beste in de zeilers naar boven haalt, op technisch en fysiek vlak. Onze landgenoot Jurgen Cluytmans vervult een belangrijke rol binnen de technische commissie van de klasse, hij is de officiële meter en zal in die rol op de spelen actief zijn.

Windsurfen - to surf or not to surf

Toen het windsurfen in 1984 op de Spelen geïntroduceerd werd was dat een evidente keuze. De sport kende toen zo'n succes met miljoenen boards wereldwijd verkocht. Elk Vlaams gezin had minstens één board en de instap was makkelijk. Het windsurfen kende een bijzonder explosieve groei en werd al snel veel technischer waardoor het brede publiek afhaakte. De eerste Olympische kampioen was de Nederlander Stephan van den Berg op de Windglider. In 1984 was windsurfen voor vrouwen een demonstratiesport in Los Angeles. De sport zag er toen helemaal anders uit, zo was het pompen helemaal verboden en daar gingen de juryleden wel eens uit de bocht. De Franse wereldkampioen Gildas Gillerot werd gediskwalificeerd in de laatste wedstrijd en zag de olympische titel aan zijn neus voorbij gaan. Later werd het pompen, dat nauwelijks te controleren was, dan maar toegelaten. Ondertussen ging het ISAF mee met de snelle evolutie in het windsurfen met een ruime verscheidenheid aan boards voor gevolg. Van de Windglider in 1984 naar de Classe 2 in 1988 naar de LechnerA390 rondbodem in 1992 naar de Mistral One Design in 1996 tot de huidige RS:X in 2008. De explosieve evolutie van het windsurfen heeft voor- en nadelen. Het is een zeer sportieve discipline die heel wat spektakel meebrengt en vaak de mooiste zeilende

atleten met zich brengt. Zeker bij weinig wind is het een gepomp van belang en gaan de surfers er volle kracht tegenaan. Vroeger kon een lichte technische surfer het makkelijk halen van een spierbundel, die tijden zijn nu wel voorbij. Nu moeten surfers allround topsporters zijn, alleen daarom al verdient deze klasse olympisch te blijven.

Het olympische board in evolutie

Sinds 2008 is gekozen voor de RS:X van NeilPride. Van oorsprong is NeilPryde een ontwerper van zeilen en tuigages. Het was dan ook een complete verrassing dat het board in 2008 werd gekozen. Het board van hand van Jean Bouldoires en Robert Stroj is een mix van het klassieke raceboard en de spectaculaire Formula boards die supersnel planeren. Het board is gebouwd middels het carbon-sandwich procedé en dus heel licht en stijf. Ook andere onderdelen als giek, mast en vin bevatten heel wat carbon. In dit segment mogen de surfers zelf hun eigen materiaal voorzien als het voldoet aan de regels. De klassenregels zijn erg strikt en worden streng gecontroleerd. Her en der wordt geopperd om voor een "box-rule" te kiezen waarin de surfers zelf hun board en zeil mogen kiezen binnen een bepaalde marge. Wellicht zal het World Sailing (nvdr - het voormalige ISAF) daar niet in meegaan om de monotypie en het democratische aspect van de sport niet te hypothekeren. De zeiloppervlakte voor vrouwen is 8,5 vierkante meter, de mannen krijgen er nog een meter bij. Met dit zeil moeten wedstrijden van 3 tot 30 knopen gevaren kunnen worden. De evolutie van voornamelijk de windsurfzeilen moet de klassieke zeilboten dringend gaan inspireren want daar lijkt de tijd soms stil te staan. Door de hoge prijs van de uitrusting kiezen weinig recreanten voor de RS:X. Inlopen doen de jongeren op de zeer succesvolle Bic Techno 293 die erg grote wedstrijdvelen weet te verzamelen, zij die echt doorstoten in dit soort wedstrijden kiezen voor

Technische fiche RS:X

Lengte :	2,86 m
Breedte :	0,93 m
Gewicht :	15,5 kilo
Volume :	220 liter
Lengte zwaard :	0,77 m
Constructie board :	Carbon Sandwich
Constructie mast :	90% of 100% Carbon
Zeiloppervlakte vrouwen :	8,5 m
Zeiloppervlakte mannen :	9,5 m
Kostprijs board :	+/- 3.000 euro
Info:	www.neilpryde.com

de RS:X. Op dat moment zit je al in een topsporttraject en moet je 200 dagen per jaar het water op.

De toekomst van het windsurfen in het gedrang?

Na de spelen van London 2012 verraste de algemene vergadering van ISAF door tijdens een congres te beslissen het windsurfen af te voeren en te vervangen door kitesurfen. De stemming werd later betwist en na maanden van onzekerheid, waarin heel wat windsurfers zich al bekeerd hadden tot kiter, kwam men op de beslissing terug. De kiem voor de polemiek is echter niet uitgeroeid. Het windsurfen is de meest sportieve olympische discipline maar ze moet mee met haar tijd. Aan het foilen valt niet te ontkomen en dus wordt nu al bekeken of de RS:X een aanpassing kan krijgen waardoor hij de lucht in gaat. De lobby van het kitesurfen zit evenmin stil. Deze discipline is bijzonder spectaculair, gaat razendsnel en kan een waar kijk spektakel worden. Iets waar potentiële sponsors van de spelen naar op zoek zijn. Ook binnen de IFCA en de Vlaamse Yachting Federatie wordt in de richting van het kiten gelobbyt. Best zou zijn dat beide opgenomen worden maar dan komen andere klassen natuurlijk onder vuur te liggen.

2018 Youth Olympics kiezen nieuwe disciplines

Binnen het IOC wordt geijverd naar minder medailles maar voor het zeilen tijdens de pakte dat anders uit. Op de volgende Youth Olympics van 2018 zal naast de mixed catamaran Nacra 17, de Bic Techno 293 voor jongens en meisjes op het programma staan. Helemaal nieuw zijn het kiteboarden voor jongens én meisjes. Vijf medailles in plaats van vier en dat allemaal in het kader van gender equality. Van het klassieke zeilen is hier veel minder sprake en dat valt toe te juichen of te betreuren.

Belgische windsurfers op de spelen

De meest succesvolle Belgische windsurfer op de spelen was Sigrid Rondelez die deelnam in 2000 (16de) en 2004 (18de) op de Mistral One Design en op de RS:X in London 2012 (17de). Eerder had Christ'1 Smet een vijftiende plaats behaald op de Lechner A390 in 1992. In hetzelfde jaar vertegenwoordigde Paul Van den Abeele België in Barcelona (15de). Op deze rondbodems was het gewicht alles, het waren boards waar recreanten niet op surften en dus was dit een foute keuze. Met de Mistral One Design kwam een echte zeilplank op de markt. Meer zeilen dan fun, een evolutie die verder gezet werd met de RS:X. ■

DE OLYMPISCHE ZEILDELEGATIE

Helemaal klaar voor Rio

Zelden was er zoveel belangstelling voor de zeilsport. Tijdens de officiële voorstelling van het Olympisch zeilteam op 2 juni in het clubhuis van de RBSC in Zeebrugge, was de nationale pers massaal aanwezig. Cameraploegen en journalisten van de radio en de geschreven pers wilden van kortbij kennis maken met onze zeilers. Evi Van Acker en Wannes Van Laer waren al langer zeker van hun Olympisch ticket, maar de nacht voordien werden ook 49ers Yannick Lefèbvre en Tom Pelsmaekers bekrachtigd. Een verrassing, want de twee zeilen amper een jaar samen.

tekst: KOEN VANDERPOORTEN

Foto: Rodrigo Saldan

Met twee Laser-zeilers en een team 49ers is ons land straks aanwezig in drie van de meest uitdagende disciplines van de Olympische zeilcompetitie. Het gaat goed met onze zeilsport en dat is te danken aan de onmiskenbare stap voorwaarts in de professionalisering die zich vooral na Weymouth heeft voltrokken. De zeilers zijn veel beter omkaderd en worden getraind in een nationaal kader, en dat tekent zich af in de resultaten. Niet alleen Evi Van Acker staat sterker dan ooit, Wannes Van Laer boekte duidelijke vooruitgang en 49ers Yannick Lefèbvre en Tom Pelsmaekers komen als uit het niets tevoorschijn.

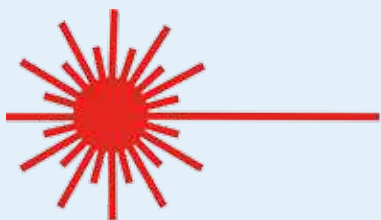
Evi Van Acker staat er opnieuw en begint straks aan haar derde Olympische Spelen. Vier jaar geleden, in Weymouth, greep ze brons in een memorabele Medal Race. De Chinese Lijia Xu zeilde ondanks een penalty bijna voortdurend aan de leiding en zette een ware demonstratie neer, wanhopig achterna gezeten door Marit Bouwmeester, terwijl Evi na een goede start gevaarlijk was teruggezaakt. In de laatste leg wist de Gentse zich echter terug te knokken en won ze op het nippertje de spannende sprint voor de bronzen medaille. De ontlading bij het thuispubliek was groot want de eerste Olympische zeilmedaille voor ons land sinds het zilver van Sebba Godefroid in Atlanta 1996 was een feit. In Rio wordt het ongetwijfeld opnieuw spannend. Lijia Xu en Bouwmeester zullen opnieuw van de partij

zijn, naast een reeks zeer ervaren concurrenten zoals Alison Young en enkele nieuwe talenten. Evi lijkt meer dan ooit klaar om een gooi te doen naar het goud en de verwachtingen zijn hoog gespannen. Toch blijft ze er rustig onder: "Ik vind het leuk dat mensen naar mij kijken want als mensen naar mij kijken dan kijken ze naar de zeilsport. En als onze sport in de kijker komt dan vind ik dat positief. Het is leuk dat het land achter mij staat en ik heb niet het gevoel dat ik er extra druk door voel", klinkt het vol zelfvertrouwen. Evi doorliep alvast een uitstekende voorbereiding, steekt in een absolute topvorm, is blessurevrij en zeilt sterk in zowat alle condities.

Voor Wannes Van Laer was Londen 2012 de grote kennismaking met het Olympisch strijdtoneel. Hij werd 34ste en deed een pak ervaring op. Dat smaakte naar meer en hij zette zijn zinnen volledig op Rio 2016. Dankzij een professionele omkadering boekte hij duidelijk vooruitgang, zowel op vlak van techniek als snelheid, maar ook atletisch werd Wannes sterker. In april 2015 haalde hij zelfs de 9de plaats in de ISAF World Ranking. Een heel knappe prestatie in de erg competitieve Laser. De ondertussen 31-jarige Van Laer heeft dan ook ambitieuze doelstellingen voor Rio: hij wil eindigen in de top 8, wat zoveel betekent als een Olympisch diploma. "Ik denk dat we goed op schema zitten. Ik heb mijn beste wedstrijden ooit gezeild in Palma, Hyères en op het WK, dat is dus veelbelovend voor de

Olympische Spelen", liet hij optekenen. Hij heeft een groot potentieel en is fysiek heel sterk, vertoont een enorme wilskracht en onder het motto 'opgeven is geen optie' gaat hij elke dag tot het uiterste. De concurrentie in de Laserklasse is niet mals, maar Wannes is er volledig klaar voor en hij kijkt ongelofelijk hard uit naar zijn tweede Olympische avontuur.

Yannick Lefèbvre en Tom Pelsmaekers zijn de grote nieuwkomers op deze Olympische Spelen. Bovendien zeilen ze nog maar een goed jaar samen in de technisch zeer moeilijke 49er. Hun kwalificatie mag dan ook rustig beschouwd worden als een straffe prestatie. Ze hebben nog een flink groeipotentieel en de zeilers zien Rio eerder als een generale repetitie voor de volgende grote stap: de Olympische Spelen 2020 in Tokyo. Ze willen er in ieder geval alles aan doen om zich te tonen in Rio. Voor helmsman Yannick is de kwalificatie een hele opluchting, nadat hij de spelen in Londen, nu vier jaar geleden, op een haar na miste. Het klinkt bijzonder goed met zijn partner Tom, met zijn 23 jaar de jongste atleet in de zeildelegatie. "We zijn vooral gefocust op het proces. We hebben in Rio gezeild dus we weten wat ons te wachten staat en we mikken er gewoon op om zo sterk mogelijk aan de start te staan", klinkt het nuchter. Deze goed geoliede machine zette alvast enkele verdienstelijke resultaten neer in de World Cup, dus dat belooft.

Laser Standard

Wannes Van Laer

- Woont in Laken
- 05/3/1985
- Opleiding: Bedrijfsmanagement
- Club: Bruxelles Royal Yacht Club
- Coach: Xavi Pereiro de Carvalho (POR)
- Olympische resultaten: OS 2012: 34ste
- ISAF World Ranking: 28 (Beste ranking: 9)

49er

49er

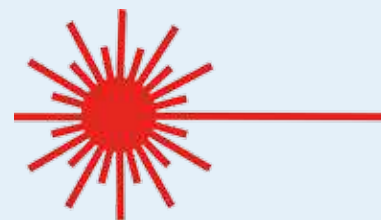
Yannick Lefèbvre

- Helmsman
- Woont in Oostende
- 19/11/1988
- Opleiding: Sport- en Bewegingswetenschappen
- Club: Royal Belgian Sailing Club
- Coach: Tomasz Stanczyk (POL)

Tom Pelsmaekers

- Crew
- Woont in Lier
- 26/1/1993
- Opleiding: Fysica
- Club: Royal Belgian Sailing Club
- Coach: Tomasz Stanczyk (POL)

Laser Radial

Evi Van Acker

- Woont in Gent
- 23/9/1985
- Opleiding: Bio-ingenieur, Levensmiddelenwetenschappen en Voeding
- Club: Royal Belgian Sailing Club
- Coach: Will van Bladel (NED)
- Olympische resultaten: OS 2008: 8ste, OS 2012: brons
- ISAF World Ranking: 3 (Beste ranking: 1)

DUBBELINTERVIEW EVI VAN ACKER & WILL VAN BLADEL

Klaar voor de grote clash

Foto: Mark Loyd

Voor de derde Olympische Spelen op rij heeft ons land met Evi Van Acker een echte wereldtopper op de afspraak in de Laser Radial. De Gentse lijkt helemaal klaar om opnieuw mee te strijden voor een medaille. Gezien haar huidige vormpeil is ze zelfs bij de topfavorieten voor goud. Opmerkelijk: al sinds 2003 werkt ze samen met de Nederlandse succescoach Will van Bladel. Varen sprak het duo kort voor de World Cup in Weymouth, de laatste grote krachtmeting voor de Olympische Spelen.

Het Olympische jaar is alvast goed gestart, want van de vier eerste World Cup manches die Evi heeft gezeild won ze drie keer goud en een keer zilver. Indrukwekkend. Ook vorig jaar reeg ze de medailles aan mekaar, en stond ze maar liefst zeven maanden onafgebroken eerste op de ISAF World Ranking. Genoeg redenen tot optimisme. Maar een Olympisch jaar is altijd speciaal. Toppers die zich amper hebben getoond kunnen op de Olympische Spelen plots verrassend sterk uit de hoek komen. De concurrentie is moordend, met een sterk deelnemersveld van zowel erg ervaren zeilers als talentvolle nieuwe namen die kunnen meedingen voor de medailles. Daar komen nog extrasportieve elementen bij, want de spelen in Rio zullen plaats vinden in een klimaat van zware politieke spanningen, en zorgen omtrent watervervuiling en het mysterieuze Zika-virus. Maar wat opvalt bij Van Acker en haar coach is de rust en het zelfvertrouwen, en tegelijk de enorm sterke focus. Niets, zo lijkt het, kan hen van de grote opdracht afleiden.

WIE IS WILL VAN BLADEL?

De 56-jarige Will van Bladel komt uit Eindhoven en maakte als zeiler voornamelijk carrière in de Tornado. Samen met zijn broer Cees nam hij in de jaren '80 twee keer deel aan de Olympische Spelen (Los Angeles 1984 en Seoel 1988). De Nederlander is al dertien jaar persoonlijke coach van Evi Van Acker, sinds 2007 op professionele basis. Met de Gentse won hij tal van prijzen, waaronder EK's, Wereldbikers, podiumplaatsen op WK's en de bronzen medaille op de Spelen in Weymouth. Van Bladel ligt ook mee aan de basis van de verdere professionalisering van onze zeilsport, en is hoofdcoach van het VYF Laser Talent Team en het Olympische team.

Varen: Er is al veel gezegd over het technisch moeilijke water in Rio. Hoe zie jij dat persoonlijk, Evi? Ligt het water jou?

Evi Van Acker: Ja, dat denk ik zeker. Het is een heel gevarieerd water, door de ligging, omgeven door bergen, stranden, enz. Je vaart ook zowel binnen als buiten de baai.

© Mark Lloyd

Binnen heb je eerder vlak water, met soms kleine choppy golven. Buiten zijn er vaak grote golven, zijn de stromingen anders, en zijn er soms dingen die je niet verwacht. Die plots opduiken, en dat maakt het tot een hele grote uitdaging. Maar dat maakt het ook heel erg leuk. De coach is overigens erg goed in het 'voorspellen van het onvoorspelbare', als ik het zo mag uitdrukken. (lacht) Hij heeft een heel goed idee hoe de stroming juist werkt, en wat de juiste strategie is. En dat is ginder erg belangrijk. Je moet vaak aan een bepaalde kant varen, liefst de goede kant. (glimlacht) Hoe vaker we daar zeilden, hoe zelfverzekerder we werden want hoe meer patronen we ontdekten. En hoe leuker ik het begon te vinden. In het begin dacht ik van: oei, wat is dat hier? De stroming ging zo en dan zo. (gebaart van links naar rechts) Het was ingewikkeld en ik begreep het niet, maar ik merk zelf dat ik het steeds beter begrijp en de coach kan dat ook goed uitleggen. De wind is ook bijzonder: er kan heel weinig wind staan, maar ook heel veel. Dat is een voordeel omdat ik vind dat ik redelijk allround ben. Alle omstandigheden mogen op me afkomen.

Varen: Hebben jullie al een idee welke condities tijdens de races te mogen verwachten?

Will van Bladel: Wat we nu al kunnen nagaan is of het hoog- of laag water is. Veel hangt af van de genval. Die zorgt ervoor

dat er veel water uit de bergen via de rivieren in de baai terecht komt. De tijden van de stromingen en de omslagpunten verlopen dan anders. Het onvoorspelbare voorspelbaar laten zijn, daar draait het inderdaad om. De kunst is om zoveel mogelijk zekerheden te creëren.

Varen: Zoveel mogelijk zekerheden creëren, hoe doen je dat?

Will van Bladel: Waar je heel veel tijd in steekt, is het bekijken van alle meetgegevens die je hebt. Hoe staat de stroom, hoe staat de wind? Ik gebruik daar weinig elektronica bij, er zijn landen die veel hebben geïnvesteerd in elektronica. Dat budget hebben wij niet maar voorlopig ga ik er nog vanuit dat wat hierboven zit (wijst naar de hersenen) beter is dan de elektronica. (glimlacht) Elke dag na de training wordt er gedurende een uur of anderhalf uur heel grondig geanalyseerd wat er op de baan is gebeurd. Dan worden alle meetgegevens vergeleken en proberen we daaruit conclusies te trekken. We doen dat individueel en gezamenlijk (met de andere Belgische zeilers, nvdr), om zoveel mogelijk een idee te krijgen hoe alles werkt. Dat is een inspanning die enorm veel discipline vergt, want de zeilers zijn echt moe, ze hebben op het water gezeten maar ook keihard fysiek getraind in de gym. En dat soms in extreme temperaturen. We hebben in februari zelfs een paar dagen moeten afgelasten toen het 45°C was. Echt te gek. Er stond ook weinig wind, en dan ga

je echt bakken, want we hebben daar geen enkele beschutting. Je bent dus al zoveel uur bezig in de gym en op het water en na het eten ga je ook nog eens analyseren. Dat vergt enorme discipline.

Varen: Wie worden de grootste concurrenten? Marit Bouwmeester, titelverdedigster Lijia Xu, Alison Young...? Hoe zien jullie de wedstrijd zelf?

Evi Van Acker: Ik denk dat er een zeven, acht zeilsters meestrijden voor de medailles. Marit en ik zijn al jaren concurrenten. Maar ook de Deense Anne Marie Ringdom, is er vaak bij. De Chinese zeilster, Xu, is sinds het najaar terug bezig en gaat er ook volledig voor. De Litouwse Gintare Scheidt, de Engelse Alison Young, maar ook de Zweedse Josefin Olsson... En ook Paige Railey, de Amerikaanse, doet terug mee.

Varen: Allemaal zeer ervaren zeilsters. Zijn er outsiders die iets gaan betekenen?

Will van Bladel: Dat is heel moeilijk te voorspellen. Ik denk dat, hoe korter de Spelen naderen - weken, dagen... - hoe duidelijker het beeld wordt. Omdat je steeds vaker met elkaar op het water zit.

Varen: Evi, je bent er atletisch op vooruit gegaan? Zit je graag in de gym?

Evi van Acker: Ja, en ik zie ook heel graag af in de gym. Supergraag. (glundert) Gelukkig maar. Ik vind het ook heel leuk om veel te fietsen. Krachttraining is eigenlijk plezant, en zeker ook nu we in Gent de Topsportal hebben. Daar zitten we met verschillende Olympische sporters samen en dat is leuk. Anders zit je toch maar op je eentje af te zien. Het is echt tof om samen te trainen. Je beseft ook dat, hoe sterker je bent, hoe sneller je gaat op het water en dat is sowieso een motivatie om elke dag naar de gym te gaan.

Varen: De verwachtingen zijn hoog gespannen en het hele land kijkt naar jou voor een medaille. Hoe ga je daar mee om?

Evi van Acker: Ik vind het leuk dat mensen naar mij kijken want als mensen naar mij kijken dan kijken ze naar de zeilsport. En als onze sport in de kijker komt dan vind ik dat positief. Het is leuk dat het land achter mij staat en ik heb niet het gevoel dat ik er extra druk door voel. We doen in ons team het maximale om in Rio maximaal te presteren. En eerlijk gezegd: meer dan dat kunnen we niet doen. Ik doe sowieso altijd mee om te winnen, of het nu een snelheidswed-

strijde is of een EK, WK of Rio. Ik doe altijd mee om de beste te zijn. Maar de focus ligt zeker niet op medailles. We gaan er dag per dag voor, race per race. We zijn er echt van overtuigd dat dat de beste manier is om er mee om te gaan, en de grootste kans geeft om met een goed resultaat te eindigen. Als je zegt dat het beter móet dan in Londen, dan leg je jezelf onnodig veel druk op.

Varen: Er is nogal wat te doen rond de vervuiling van het water in de baai van Rio en het Zika-virus. Zijn jullie daar bezorgd over?

Evi van Acker: Nee, totaal niet. We zijn er al heel vaak geweest sinds 2013 en we worden professioneel begeleid, ook op medisch vlak. We zijn op de hoogte van de problematiek en we nemen onze voorzorgsmaatregelen. Maar we zijn totaal niet bang om op het water te gaan. We gaan ervan uit dat de organisatie ons laat starten in veilige omstandigheden en we beschermen ons tegen alle mogelijke gevaren. Meer kunnen wij ook niet doen.

Will: Het BOIC heeft trouwens een lijst met alle mogelijk aanbevelingen. We concentreren ons op alles waar we wél invloed op hebben. Alle zaken waar we geen invloed op hebben, of het water nu donkerbruin of lichtbruin kleurt, tja, daar hebben we geen invloed op en daar moeten we ons niet op

toespitsen. We helpen wel om informatie te geven om het water schoner te maken, maar met andere zaken houden we ons niet bezig. Dat zou teveel energie vergen en frustratie kunnen opwekken.

Varen: Evi, ga je je geluksbrengers meenemen naar Rio?

Evi van Acker: Tuurlijk! (lacht) Ik ga de geluक्सokken meenemen die ik van Wills vrouw Hyunghae cadeau gekregen heb. Daar staat ook een eendje op (Evi's geluक्सdiertje, nvdr). Die sokken draag ik tijdens wedstrijden sinds januari en die hebben mij veel geluk gebracht in Miami dus sindsdien doe ik die altijd aan. Dan heb ik ook geluक्सelastiekjes voor mijn haar, die heb ik van mijn vriend gekregen.

Varen: Gaat je vriend ook mee naar Rio?

Evi van Acker: Ja, hij gaat mee, en ook mijn beste vrienden. Toen ik indertijd aankondigde dat ik naar Rio mocht gaan, hebben mijn beste vrienden een spaarrekening geopend en elke maand 100 euro gespaard. En zo kunnen ze mee!

Varen: Dat is leuk. We wensen jullie alvast het allerbeste toe. Veel geluk in Rio!

Info: www.evivanacker.be

Foto: Jesus Remado

ONZE ZEILERS IN LASER STANDARD EN 49ER

Gebrand om zich te tonen

Het is erg lang geleden dat er nog zoveel Belgische mannen waren gekwalificeerd voor de Olympische Spelen. Wannes Van Laer in de Laser Standard en het 49er duo Yannick Lefebvre en Tom Pelsmaekers grepen het begeerde ticket. Ze trekken samen met kampioene Evi Van Acker naar de Olympische wateren van Rio de Janeiro en willen maar één ding: de wereld tonen wat ze waard zijn.

Voor de 49ers wordt het een eerste kennismaking met de Olympische arena. Het team zeilt nog maar een jaar samen, en voor Yannick en Tom wordt het vooral een stap in de richting van het grote doel: Tokyo 2020. Het draait om het leerproces. Maar ze zullen in Rio niet tevreden zijn met een bijrolletje. Wannes Van Laer hoopt op een Olympische medaille en liet een verdienstelijke voorbereiding optekenen. Sinds Weymouth boekte hij aanzienlijke vooruitgang, en in 2015 drong hij zelfs de top 10 binnen van de ISAF Laser Standard World Ranking.

Wannes Van Laer: Ervaring als wapen

Zijn eerste Olympiade vier jaar geleden resulteerde in een 34ste plaats. Algemeen beschouwd was het een goede kennismaking met het oog op Rio 2016. Maar Wannes wilde duidelijk meer en goede

zich meer dan ooit op zijn sport. In de Braziliaanse grootstad wil hij er alles aan doen om een goed resultaat neer te zetten. De 31-jarige zeiler heeft ook een gouden raad voor jongeren die dromen van een Olympische zeilcarrière.

Varen: Dit worden je tweede Olympische Spelen en je straalt van zelfvertrouwen. Hoe ver sta je in de voorbereiding?

Wannes Van Laer: Ik denk dat we goed op schema zitten. Ik heb mijn beste wedstrijden ooit gezeild in Palma, Hyères en op het WK, dat is dus veelbelovend voor de Olympische Spelen, denk ik. Nu (in juni, nvdr) volgt de World Cup in Weymouth, daarna volgt nog een training op het Gardameer en op 4 juli vertrekken we naar Rio. Daar trainen we ook, maar ik neem er ook enkele dagen vrij om goed uitgerust te zijn voor het grote werk.

Varen: De professionalisering binnen de Belgische zeilsport zorgt er voor dat onze zeilers en zeilsters concrete stappen vooruit zetten

Wannes Van Laer: Inderdaad, vroeger stond ik zo goed als alleen, maar nu is er een prima begeleiding, onder meer met mijn coach Xavi. Je kunt het niet vergelijken, want op Londen 2012 was ik bijna niet voorbereid. Ik had amper in Weymouth kunnen zeilen. Uiteindelijk was het wel een positieve ervaring, ik heb de Spelen meege-

maakt en nu weet ik wat ik kan verwachten. Maar nu verloopt de hele voorbereiding zoveel professioneler. Ik kan me volledig focussen op het zeilen. Ik heb nu alles bij elkaar een paar maanden in Rio gezeild, op de test events en de Copa do Brasil.

Varen: Wat zijn je ambities voor Rio?

Wannes Van Laer: Zorgen dat ik elke reeks er echt alles voor gedaan heb. We focussen niet teveel op plaatsen, het is een landenkampioenschap dus we zorgen er altijd voor dat we echt alles gegeven hebben. En dan hopen dat we de top 8 kunnen halen. Gezien de wedstrijden die ik dit seizoen gevaren heb, denk ik dat dat een haalbare kaart is. In de World Cup en de internationale kampioenschappen zijn er verschillende zeilers per land, op de Olympische Spelen maar één per land. Dus alles is mogelijk.

Varen: Hoe ligt het vaarwater jou?

Wannes Van Laer: Het feit dat het zo afwisselend is en interessant, maakt het voor mij ook goed, omdat ik in de Laser ondertussen toch een van de zeilers ben met het meeste ervaring. Ik heb meer meegemaakt dan de meeste jongere deelnemers, en in de wisselende omstandigheden is ervaring zeker een pluspunt. Al blijft Rio altijd verrassen. Je mag er nooit van uitgaan dat je alles onder controle hebt. Je moet voortdurend rondkijken en in staat zijn om je analyse en tactiek tijdens de wedstrijd zelf aan te passen.

Varen: Jullie hebben al dikwijls samen gezeild in Rio. Hoe is de sfeer in het zeilkamp?

Wannes Van Laer: We zijn allemaal vrienden. Evi en ik kennen elkaar al heel lang en met Yannick heb ik nog samen gevaren in de 49er. Tom ken ik iets minder maar we zijn ondertussen ook vrienden. De sfeer zit heel goed. Het is echt een vriendenkliek, soms gaan we ook samen gaan eten of maken we een uitstapje met de fiets.

Varen: Je trekt voor de tweede keer naar de Olympische Spelen. Je beleeft de droom. Welk advies geef je aan jongeren die dezelfde droom koesteren?

Wannes Van Laer: Altijd in jezelf blijven geloven en blijven proberen. Het begin, het leren zeilen is het allermoeilijkste. Je moet blijven pushen en blijven proberen. Eens je resultaten begint te bereiken, dan vallen alle stukken van de puzzel in elkaar. Dus blijven doorzetten is de boodschap.

Varen: Je bent er het levende bewijs van. Veel succes in Rio!

De 49ers: Niet tevreden met een bijrolletje

Voor Yannick Lefèbvre en zijn bemanning Tom Pelsmakers start straks een geweldig avontuur. Het worden hun eerste Olympics, en dan nog in het exotische Rio de Janeiro. Dat ze zich na amper een jaar samen zeilen kwalificeerden, wordt algemeen al beschouwd als een heel knappe prestatie, maar de twee koesteren ambitie. Ze willen absoluut tonen wat ze waard zijn.

Varen: Dit wordt jullie allereerste deelname aan de Olympische Spelen. Wat zijn jullie verwachtingen?

Yannick Lefèbvre: Het is vooral heel belangrijk om ervaring op te doen richting Tokyo 2020. Recent hebben we mooie stappen voorwaarts gezet die ons de kwalificatie hebben opgeleverd. We willen onze werkwijze verder zetten en nog progressie maken. Het is ons doel om op ons maximaal kunnen te presteren in Rio.

Tom Pelsmaekers: Het is een beloning voor het heel harde werk dat we afgelopen jaar hebben geleverd. Nu kijken we er naar uit om verder te groeien en te laten zien wat we in onze mars hebben.

Foto: Pedro Martinez

Varen: Hebben jullie een bepaalde doelstelling voor ogen?

Yannick Lefèbvre: Het is onze eerste deelname, we moeten nog ervaring opdoen, dus een plaats voorop stellen is moeilijk. We zijn vooral gefocust op het proces. We hebben in Rio gezeild dus we weten wat ons te wachten staat en we mikken er gewoon op om zo sterk mogelijk aan de start te staan. Reeks per reeks aanpakken en uitvoeren waarop we hebben getraind. We willen daar in ieder geval echt presteren. Heel ernstig met onze sport bezig zijn en zien wat eruit komt. Maar we zijn zeker niet in de positie om bepaalde voorspellingen te doen.

Varen: 49er staat bekend als technisch een van de moeilijkste zeildisciplines. Hoe komt dat?

Yannick Lefèbvre: Het is een tweemansboot met heel veel zeiloppervlakte. Eigenlijk teveel, waardoor hij overpowered is. Ik ben de stuurman en Tom is mijn bemanning, We hangen constant in trapeuze, dus we raken de boot enkel met de voeten en hangen boven het water. Ik heb meer de tactische

en strategische kant van de zaak en Tom is meer bezig met de het regelen van de zeilen en de snelheid van de boot. Tussen ons is er een hele strakke communicatie om snel te kunnen reageren op alle factoren tijdens de race.

Varen: Dus jij zorgt voor de snelheid, Tom?

Tom Pelsmaekers: Als bemanning regel ik de zeilen en hoe beter de zeilen geregeld zijn op elk moment, hoe sneller de boot gaat. Hoe sneller ik aanpassingen kan doen en de zeilen kan trimmen, hoe sneller we gaan.

Varen: Grillige stromingen en sterk veranderlijke wind, dat is wat we horen over het water in Rio. Wat is jullie ervaring tot nu toe?

Yannick Lefèbvre: Een zeer complexe plaats om te zeilen door de wind en de stroming. Een hele wirwar van stromingen en andere fenomenen. De complexiteit maakt het net boeiend om te leren. We zijn ook

mensen die graag samenwerken en samen bespreken hoe we kunnen verbeteren. Dat maakt het een leuke challenge om te begrijpen hoe dat allemaal werkt, onder de knie te krijgen en er ons voordeel uit te halen.

Varen: Hoe is de sfeer in Rio de Janeiro?

Yannick Lefèbvre: Het is zachtjes uitgedrukt een heel bruisende stad. (lacht) Je komt werkelijk van alles tegen, veel bevolking op een kleine plaats. De omgeving is fenomenaal om te zeilen met de bergen op de achtergrond, met de Corcovado, de Christ die naar beneden kijkt op jou. Het is echt een machtige omgeving en een machtige plaats om te zeilen. Dankzij de federatie hebben we een goed logement in een veilige wijk, waar we ons ook thuis voelen.

Varen: Dat klinkt mooi. Bedankt voor het interview en veel geluk!

5 TOT 21 AUGUSTUS 2016

Hoe kan je de Olympische zeilcompetities volgen?

Met zijn exotische stranden en schilderachtige bergen vormt Rio de Janeiro het meest exotische decor van de Olympische Spelen ooit. Dat geldt niet in het minst voor de zeilcompetities, die zowel plaats vinden voor het strand van Copacabana als in de indrukwekkende Guanabara Bay. Supporters ter plaatse zullen dus een onvergetelijk avontuur beleven. Voor het thuisfront zijn er niet alleen televisie en online media, supporters kunnen ook terecht in The Belgian House op het strand van Oostende.

Rio de Janeiro's Marina da Glória in Guanabara Bay is de basis van de Olympische zeilvloot. De zeilraces vinden zowel binnen als buiten de baai plaats, in zeven verschillende sailing circles, ingedeeld in vier grote sailing areas.

PROGRAMME*

AUGUST	SESSIONS
05 FRI	
06 SAT	
07 SUN	
08 MON	13:00 15:40
09 TUE	13:00 15:40
10 WED	13:40 15:35
11 THU	13:00 15:40
12 FRI	13:00 15:40
13 SAT	13:00 15:35
14 SUN	13:00 16:45
15 MON	13:00 16:45
16 TUE	13:00 16:45
17 WED	13:00 16:45
18 THU	13:00 16:45
19 FRI	
20 SAT	
21 SUN	

In de baai zijn dat Pão de Açúcar (Sugarloaf Mountain), Niterói, en Escola Naval, en buiten de baai Copacabana, de Medal Race Course ligt in het zicht van Marina da Glória en het nabijgelegen Flamengo Park.

Machtige baai en exotische stranden

Marina da Glória ligt ten zuidoosten van downtown Rio, vlakbij de luchthaven Santos Dumont. Ze heeft een capaciteit van 250 ligplaatsen en haar infrastructuur wordt ter gelegenheid van de Olympische Spelen grondig vernieuwd en voorzien van event areas en een tijdelijke pier voor de toeschouwers. Guanabara Bay en Copacabana vormen ronduit indrukwekkend decors. Copacabana, het beroemdste strand ter wereld, hoeft weinig uitleg. Guanabara is de tweede grootste baai van Brazilië: hij dringt diep door in het binnenland en zijn brede toegang wordt aan de westkant geflankeerd door de schilderachtige berg Pão de Açúcar, en aan de overkant de Pico do Papagaio. Op de achtergrond, hoog boven de stad, de baai en de oceaan, prijkt het iconische standbeeld van Cristo Retendor. Onze zeilers zijn dus gezegend.

Gaan kijken in Rio

Flamengo Park nabij Marina da Glória biedt goed uitzicht op de Medal Race Course. Het IOC en de ISAF brengen alle competities prima in beeld door middel van een groot beeldscherm met live beelden en computersimulaties, en vakkundige commentaren. Marina da Glória/Flamengo Park is enkel te bereiken met het openbaar vervoer, er worden geen publieke parkings voorzien. Vanaf het metrostation Catete is het circa 17 minuten wandelen (1.200 m), maar er is een shuttledienst voor mensen met beperkte

mobiliteit. Deze venue is toegankelijk vanaf twee uur voor de starttijd die op je ticket staat. In de Olympische venues is het enkel mogelijk om met Visa of cash te betalen.

Thuis volgen via tv en online media

De mogelijkheden om de spelen rechtstreeks via de media te volgen zijn natuurlijk legio. Met de Mobile App Rio 2016 kan je de Olympische Spelen volgen op je smartphone. De app biedt live verslaggeving en allerhande info over de verschillende competities en de deelnemers. Nederlandstalig becommentarieerde live uitzendingen vind je op VRT en Canvas en de Nederlandse NPO-zenders. Via digitale tv en satelliet kan je ook gespecialiseerde sportzenders bekijken. Een van de belangrijkste is Sailing Channel Benelux, met live verslaggeving van de zeilcompetities, interviews en heel wat achtergrond.

Groot scherm op het strand in The Belgian House, Oostende

Misschien wel de leukste manier voor het thuisfront om alles te volgen is The Belgian House in Oostende, een initiatief van het BOIC om de supporter de kans te geven alles te volgen in Braziliaanse sfeer van op het strand. Kwestie van de ambiance van Copacabana en Macarana kort bij huis te brengen. Concreet wordt een deel van het strand ter hoogte van Kursaal Westhelling omgetoverd tot Olympisch dorp. Een plek waar fans, federaties, clubs en sympathisanten kunnen samenkomen om de atleten in Rio de Janeiro een hart onder de riem te steken. The Belgian House is elke dag van de Olympische Spelen geopend. Info: www.rio2016.com, www.sailing.org, www.boic.be